

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 02
Rotel 0204

DOM
2007-03-26
Stockholm

Mål nr
T 171-05

Sid 1 (6)

KÄRANDEN

Arlövs Plastgjuteri & Försäljnings AB, 556452-9450
Bruksvägen 8, Södra Industriområdet
243 35 Höör

Ställföreträdare: Arne Danielsson, samma adress

Ombud: Advokaten Mikael Karlsson, Box 1166, 251 11 Helsingborg

SVARANDEN

Sveland Försäkringar, ömsesidigt, 545000-7165
Växthusvägen 2
281 51 Hässleholm

Ombud: Advokaten Sveneric Nylander, Box 2023, 550 02 Jönköping

SAKEN

Klander av skiljedom

BERÖRT AVGÖRANDE

Skiljedom meddelad i Stockholm den 1 oktober 2004

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten lämnar käromålet utan bifall.

2. Arlövs Plastgjuteri & Försäljnings AB skall ersätta Svelands Försäkringar för rättegångskostnader i hovrätten med etthundrafemtioåtta tusentrehundra sjuttionio (152 379) kr, varav 135 000 kr för ombudsarvode, samt ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på det förstnämnda beloppet från dagen för denna dom.

Dok.Id 693460

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 5	08-700 34 00 E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se	08-21 93 27	måndag – fredag 09:00-15:00

BAKGRUND

Arlövs Plastgjuteri & Försäljnings AB (Arlöv) äger fastigheten Höör Höörsgård 21. På fastigheten fanns en industribyggnad. Fastigheten var försäkrad hos Sveland Försäkringar, ömsesidigt, (Sveland) för bl.a. brand. Den 12 augusti 1997 utbröt brand i industribyggnaden, som totalförstördes. Arlov anmälde skadan hos Sveland. Inledningsvis diskuterade parterna att återställa bygganden men någon överenskommelse kom inte till stånd. Sedan tvist uppkommit rörande skadeersättningen påkallade Arlov skiljeförfarande i maj 2003. Till skiljemän utsågs f. d. hovrättslagmannen Lars Persson, civilingenjören Ove Lundgren och riskingenjören Gösta Wedin.

I skiljeärendet yrkade Arlov att den nedbrunna byggnadens ekonomiska värde omedelbart före branden skulle fastställas till 2 400 000 kronor. Sveland hävdade att värdet i stället skulle fastställas till 1 000 000 kronor. Skiljeförfarandet avslutades den 1 oktober 2004 genom den nu klandrade skiljedomen. I sitt domslut fann skiljenämndens majoritet att bygganden omedelbart före branden hade ett värde om 1 900 000 kr. Gösta Wedin var av skiljaktig mening och ville bestämma värdet till 1 400 000 kr.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Arlöv har yrkat att den mellan parterna den 1 oktober 2004 meddelade skiljedomen upphävs i dess helhet i enlighet med 34 § första stycket 2 eller 6 lagen (1999:116) om skiljeförfarande.

Sveland har bestritt bifall till käromålet.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader.

PARTERNAS GRUNDER

Arlöv

Skiljenämnden har överskridit sitt uppdrag genom att lägga andra omständigheter till grund för sitt avgörande än sådana som har åberopats av parterna under skiljeförfarandet. Skiljenämnden har nämligen prövat det försäkrade objektets omfattning, trots att parterna var överens om omfattningen. I vart fall har det förekommit fel under handläggningen, eftersom skiljenämnden inte beredde parterna tillfälle att argumentera rörande omfattningen av försäkringen och inte heller att föra bevisning i frågan. Felen, som skett utan Arlövs vållande, har sannolikt inverkat på utgången.

Sveland

Skiljenämnden har inte överskridit sitt uppdrag. Det har inte heller i övrigt förekommit något fel under skiljeförfarandet. Grund för upphävande av skiljedomen saknas alltså.

PARTERNAS TALAN I HOVRÄTTEN

Arlöv

Skiljenämndens uppdrag var att värdera byggnaden enligt de i försäkringsavtalet ingående skadevärderingsreglerna. Enligt avtalet skall skadans värderas till skillnaden mellan byggnadens ekonomiska värde omedelbart före och efter branden. Som underlag för värderingen överlämnade Arlov till skiljenämnden en röd pärm, innehållande handlingar som utväxlats mellan parterna under den tid som man diskuterade att återuppföra byggnaden. Pärmen överlämnades också till Sveland. Handlingarna i pärmen visar det försäkrade objektets omfattning. Under den tid som ett återuppförande av byggnaden diskuterades anlätade Sveland en utomstående konsult som skickade anbudsfrågningar till olika företag. Förfrågningarna utgick ifrån att en byggnad likvärdig den som brunnit ned skulle uppföras. I underlaget fanns beskrivningar av den nedbrunna byggnaden och de tillbehör som fanns i byggnaden vid tillfället. Under anbudsförfa-

randet förekom inte någon diskussion mellan parterna om det försäkrade objektets omfattning. Inte heller under skiljeförfarandet förekom någon sådan diskussion. Skiljenämnden begärde inte heller något klagörande om vad som skulle ingå i värderingen. Arlov uppfattade inte att det under skiljeförfarandet förelåg några meningsskiljaktigheter rörande omfattningen av det försäkrade objektet. Inte heller uppfattade Arlov att skiljenämnden hade någon annan uppfattning i frågan än parterna. Av skiljedomen framgår emellertid att viss egendom som fanns i byggnaden vid branden har exkluderats vid värderingen, trots att parterna var överens om att egendomen skulle ingå. Skiljenämnden har nämligen anfört i domen att den har att värdera den försäkrade byggnaden och de där ingående byggnadstillbehören men inte industritillbehören. **Skiljenämnden har alltså delat upp tillbehören till byggnaden mellan byggnadstillbehör och industritillbehör, trots att parterna var överens om vilken egendom som skulle ingå.** Skiljenämnden har överskridit sitt uppdrag, eftersom det inte ingick i skiljenämndens uppdrag att ta ställning till det försäkrade objektets omfattning. – För det fall uppdragsöverskridande inte föreligger, har det i vart fall förekommit fel i skiljenämndens handläggning, eftersom parterna inte har fått tillfälle att utveckla sin talan och föra bevisning rörande vad som skulle ingå i värderingen. Den felaktiga handläggningen har inverkat på utgången eftersom den medfört att den försäkrade egendomen har värderats till ett lägre belopp än om de inventarier som nämnden har exkluderat hade tagits med i värderingen.

Sveland

Skiljenämndens uppdrag var att värdera den skadade egendomen enligt villkoren i försäkringsavtalet. Villkoren innebär att byggnad och byggnadstillbehör enligt 2 kap. 2 § jordabalken ingår i den försäkrade egendomen medan industritillbehör enligt 2 kap. 3 § jordabalken inte ingår. Skiljedomen visar inte annat än att skiljenämnden har värderat enligt villkoren. Skiljenämnden har vid sin värdering beaktat byggnadens standard och byggnadstillbehören. Uppdraget har alltså inte överskridits. Frågan om vilken egendom som skall hänföras till byggnadstillbehör respektive industritillbehör utgör en materiell prövning och kan därmed inte bli föremål för omprövning av domstol. – Det har inte förekommit något fel under skiljenämndens handläggning. Det har inte funnits någon anledning för nämnden att förelägga parterna att utveckla sin talan med hänsyn

till det försäkrade objektets omfattning. I vart fall är det inte visat att det har förekommit något fel som har inverkat på utgången.

BEVISNING

Arne Danielsson har hörts under sanningsförsäkran. På begäran av Arlov har vidare vittnesförhör hållits med Lars Persson och Ove Lundgren. Arlov har åberopat skriftlig bevisning.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Parterna är i målet överens om att uppdraget till skiljenämnden var att värdera byggnaden enligt bestämmelserna i försäkringsvillkoren. Av förhöret med Lars Persson framgår att nämnden också uppfattade sitt uppdrag på detta sätt. Det är ostridigt att försäkringsvillkoren anger att byggnadstillbehör men inte industritillbehör omfattades av försäkringen. Det har därför ingått i skiljenämndens materiella prövning av tvisten att ta ställning till vilken egendom som utgjorde byggnadstillbehör respektive industritillbehör, vilket nämnden också har gjort. Av utredningen i målet, framför allt Lars Perssons uppgifter, framgår vidare att nämnden inte har uppfattat att parterna var oense om vilken egendom som skulle ingå i värderingen. Arlov har således inte mot Svelands bestridande visat att skiljenämnden insett eller borde ha insett att Arlov hade en annan uppfattning om vilken egendom som omfattades av försäkringen än vad som framgår av försäkringsvillkoren.

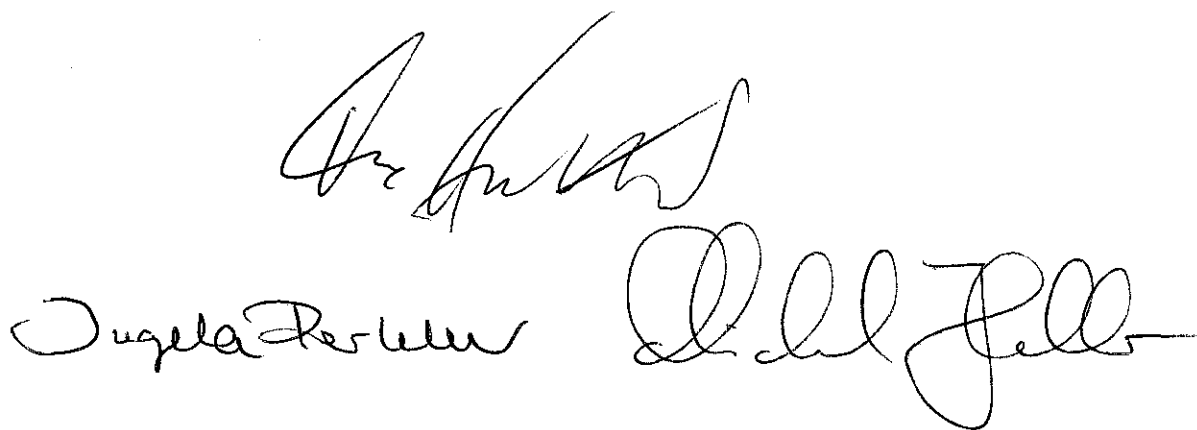
Sammantaget finner alltså hovrätten att Arlov inte har visat att skiljenämnden har överskridit sitt uppdrag eller att det har förekommit något fel under handläggningen på sätt som Arlov gjort gällande. Käromålet skall därför ogillas och Arlov förpliktas ersätta Sveland för rättegångskostnader i hovrätten.

Arlov har överlämnat till hovrätten att bedöma skäligheten av det yrkande som Svelands har framställt rörande ersättning till ombud för arvode och utlägg. Däremot har Arlov bestritt Svelands yrkande med avseende på ersättningen till vittnet Gösta Wedin, eftersom vittnesförhöret återkallades av Sveland under huvudförhandlingen. Den er-

sättning som Sveland har yrkat, såväl ersättningen till ombudet som ersättningen till vittnet, får anses skäligen påkallad för tillvaratagande av Svelands rätt i målet.

ÖVERKLAGANDE

Enligt 43 § andra stycket lagen om skiljeförfarande får hovrättens dom överklagas endast om hovrätten anser att det skulle vara av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen. Hovrätten anser inte att det finns sådant skäl och tillåter därför inte att domen överklagas.

The image shows three handwritten signatures in black ink. The top signature is 'Owe Hultin'. Below it are two more signatures: 'Ingela Perklev' on the left and 'Michael Hellner' on the right.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Owe Hultin och Ingela Perklev, referent, samt adjungerade ledamoten docenten Michael Hellner. Enhälligt